

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, 19 nëntor 2015
Nr. ref.: RK 859/15

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

Rastin nr. KI78/15

Parashtrues

Fatime Tosuni

Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme të Kosovës, Rev. nr. 318/2014, të 19 janarit 2015

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Robert Carolan, gjyqtar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare, dhe
Bekim Sejdiu, gjyqtar

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga znj. Fatime Tosuni (në tekstin e mëtejme: parashtruesja e kërkesës) nga Gjilani.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesja e kërkesës konteston Aktgjykimin e Gjykatës Supreme të Kosovës [Rev. nr. 318/2014], të 19 janarit 2015, i cili i është dorëzuar asaj më 8 maj 2015.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes së kërkesës KI78/15 është vlerësimi i kushtetutshmërisë së një Aktgjykimi, me të cilin, pretendohet të jenë shkelur të drejtat dhe liritë e garantuara me nenin 49 [E Drejta e Punës dhe Ushtrimit të Profesionit] të Kushtetutës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta).

Baza juridike

4. Kërkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës, nenin 47 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, Nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe në rregullin 56 të Rregullores së punës të Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

5. Më 16 qershor 2015, parashtruesja e dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
6. Më 3 gusht 2015, Kryetarja e Gjykatës, me Vendimin nr. GJR. KI78/15, caktoi gjyqtarin Ivan Čukalović gjyqtar raportues. Të njëjtën ditë, Kryetarja e Gjykatës me Vendimin nr. KSH. KI78/15, caktoi Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Robert Carolan (kryesues), Almiro Rodrigues dhe Arta Rama-Hajrizi.
7. Më 19 gusht 2015, Gjykata e njoftoi parashtruesen dhe Gjykatën Supreme për regjistrimin e kërkesës.
8. Më 14 tetor 2015, Kolegji shqyrtues e shqyrtoi raportin e gjyqtarit raportues dhe i rekomandoi Gjykatës, në përbërje të plotë, papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve

9. Në periudhën prej 4 majit 2006 deri më 30 prill 2007, parashtruesja e kërkesës kishte themeluar marrëdhënie të punës me Ministrinë e Punëve të Brendshme (në tekstin e mëtejme: MPB) në pozitën e Koordinatorit të Qendrës Komunale të Regjistrimit Civil (në tekstin e mëtejme: KQKRC). Në bazë të kontratës së punës nr. 02/111/38, marrëdhënia e punës ishte për një kohë të caktuar.
10. Gjatë vitit 2006, MPB-ja nxori një rregullore të re për ndryshimin e strukturës së brendshme organizative, në të cilën përfshihej edhe vendi i punës së parashtrueses së kërkesës. Me strukturën e re organizative parashihej që titullari i vendit të punës së KQKRC të ketë diplomë universitare, dhe kualifikime përkatëse profesionale.

11. Më 30 mars 2007, MPB-ja, në pajtim me nenin 35.1 (b) të Rregullores së UNMIK-ut 2003/2 për Shërbimin Civil, nxori Vendim [nr. prot. 290/01] për ndërprerjen e marrëdhënies së punës së parashtrueses së kërkesës.
12. Gjatë vitit 2007, MPB-ja shpalli konkurs për plotësimin e vendit të punës së KQKRC. Pas përfundimit të procesit të përzgjedhjes, MPB përzgjodhi kandidatin që i kishte të gjitha kualifikimet e nevojshme të përcaktuara në konkurs. Parashtruesja e kërkesës nuk kishte konkurruar për pozitën.
13. Më 17 maj 2007, parashtruesja e kërkesës iu drejtua MPB-së me shkrim, duke kërkuar shpjegim pse nuk i ishte vazhduar kontrata e saj me kohë të caktuar. Nuk ka prova në shkresat e lëndës që tregojnë nëse MPB-ja është përgjegjgur në letrën e parashtrueses së kërkesës apo jo.
14. Më 6 korrik 2007, parashtruesja e kërkesës parashtrroi ankesë në Këshillin e Pavarur Mbikëqyrës (në tekstin e mëtejme: KPM), me të cilën kërkoi që të anulohet vendimi i MPB-së [nr. i prot. 290/01], i 30 marsit 2007.
15. Më 5 mars 2008, KPM-ja nxori vendimin [nr. 245/08] me të cilin e refuzoi ankesën e parashtrueses së kërkesës si të pabazuar. KPM-ja arsyetoi se „*me nenin 35.1 (b) të UA 2003/2 në mënyrë shprehimore është paraparë “punësimi në Shërbimin civil përfundon automatikisht pas skadimit të kontratës së punësimit të nëpunësit civil [...] Nga kjo rezulton se për vazhdimin e kontratës së punës vendos Organi i Punësimit në SHCK [Shërbimi Civil i Kosovës] sikur që ka vendosur për rastin konkret. Autoriteti punëdhënës ndaj ankueses i ka përmbushur të gjitha të drejtat dy palëshe që rrjedhin nga afati i kontratës së punës. [...] Në këtë rast ankueses i mungon edhe kualifikimi adekuat për këtë vend pune...“* .
16. Në një datë të pacaktuar, parashtruesja e kërkesës parashtrroi padi në Gjykatën Komonale në Prishtinë kundër Qeverisë së Kosovës dhe MPB-së, duke kërkuar anulimin e vendimit [nr. i prot. 290/01] të 30 marsit 2007 për ndërprerjen e marrëdhënies së saj të punës, si dhe kthimin e saj në vendin e punës me të gjitha privilegjet.
17. Më 14 mars 2012, Gjykata Komonale në Prishtinë nxori Aktgjykimin [C1. nr. 146/08], me të cilin ishte refuzuar kërkesëpadija e parashtrueses së kërkesës si e pabazuar, me arsyetimin se “*Gjykata ka vlerësuar si të qëndrueshëm prapsimin e të paditurit me rastin e kontestimit të kërkesëpadisë sa i përket ndërprerjes së marrëdhënies së punës duke u thirrur në dispozitën e nenit 35.1 (b) të VA nr. 2003/2 si të qëndrueshëm , kështu që i padituri, pas skadimit të kontratës me paditësen ka shpallur konkurs publik për vendin kontestues të punës, ndërsa paditësja nuk ka konkurruar. Gjykata vlerëson se i padituri, ndaj paditëses në ditën e ndërprerjes së marrëdhënies së punës i ka përmbushur obligimet e veta”* .
18. Parashtruesja e kërkesës parashtrroi ankesë në afatin ligjor në Gjykatën e Apelit kundër Aktgjykimin të Gjykatës Komonale [C1. nr. 146/08] të 14 marsit 2012,

për shkak të vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike dhe aplikimit të gabuar të së drejtës materiale.

19. Më 15 prill 2014, Gjykata e Apelit nxori Aktgjykimin [AC. nr. 4560/2012] me të cilin e refuzoi ankesën e parashtrueses si të pabazuar me arsyetimin se *“aktgjykimi i atakuar nuk përmban shkelje esenciale të dispozitave të LPK nga neni 182 paragrafi 1 e 2 , për të cilin kjo gjykatë kujdeset sipas detyrës zyrtare dhe njëherit bazohet në gjendjen faktike plotësisht dhe drejt të vërtetuar, me ç’ rast drejt është aplikuar edhe e drejta materiale”*.
20. Më 12 gusht 2014, parashtruesja e kërkesës parashtrroi kërkesë për revizion në Gjykatën Supreme kundër Aktgjykimin [AC. nr. 4560/2012] të Gjykatës së Apelit, të 15 prillit 2014.
21. Më 19 janar 2015, Gjykata Supreme nxori Aktgjykimin [Rev. nr. 318/2014] me të cilin e refuzoi kërkesën e parashtrueses për revizion si të pabazuar, me arsyetimin se *“Gjykata Supreme e Kosovës vlerëson se gjykatat e instancës më të ulët duke vërtetuar drejt dhe në mënyrë të plotë gjendjen faktike, kanë zbatuar drejt të drejtën materiale kur kanë gjetur se kërkesëpadia e paditëses është e pabazuar “*.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

22. Parashtruesja e kërkesës pretendon se neni 49 i Kushtetutës së Kosovës garanton të drejtën e punës. E drejta e punës, si e drejtë themelore e njeriut, bashkë me të drejtat e tjera formon bazën për rendin juridik të Republikës së Kosovës.
23. Parashtruesja i drejtohet Gjykatës me kërkesën: *“Pres që gjykata Kushtetuese do të bie vendim për pranueshmërinë e Ankesës time në mënyrë që t’i realizoj të drejtën themelore– e drejta në punë, e garantuar me Kushtetutë të R. së Kosovës dhe instrumente të tjera ndërkombëtare“*.

Pranueshmëria e kërkesës

24. Në mënyrë që të jetë në gjendje të shqyrtojë ankesën e parashtrueses, Gjykata së pari duhet të vlerësojë nëse ajo i ka përmbushur kushtet e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej në Ligj dhe në Rregullore të punës.
25. Në këtë drejtim, neni 113, paragrafi 7, i Kushtetutës përcakton:
“Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.
26. Neni 48 i Ligjit gjithashtu parasheh:

„Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj”.

27. Në këtë rast, Gjykata i referohet rregullit 36 (1) (d) dhe (2) (b) të Rregullores së punës, i cili parasheh:

“(1) Gjykata mund ta shqyrtojë një kërkesë nëse:

[...]

(d) kërkesa arsyetohet prima facie ose nuk është qartazi e pabazuar.

(2) Gjykata do të deklarojë një kërkesë si qartazi të pabazuar, nëse bindet se:

[...]

(b) faktet e paraqitura në asnjë mënyrë nuk e arsyetojnë pretendimin për shkeljen e një të drejte kushtetuese”.

28. Gjykata vëren se parashtruesja e kërkesës e ka ndërtuar ankesën e saj kushtetuese mbi pretendimin për shkelje të nenit 49 [E Drejta e Punës dhe Ushtrimit të Profesionit] të Kushtetutës i cili thotë:

Neni 49 [E Drejta e Punës dhe Ushtrimit të Profesionit]

1. E drejta e punës garantohet.

2. Secili person është i lirë të zgjedhë profesionin dhe vendin e punës.

29. Gjykata thekson se e drejta e punës dhe ushtrimit të profesionit nga neni 49 i Kushtetutës është objekt i mbrojtjes në sistemin kushtetues të Kosovës, ku këto të drejta, më tej realizohen në mënyrë dhe sipas kushteve të përcaktuara me ligj, dhe kjo nënkupton edhe të drejtën e një individi që marrëdhënia e tij e punës të mos ndërpritet në kundërshtim me atë që është përcaktuar me ligj.
30. Pas shqyrtimit të shkresave të lëndës Gjykata vëren se gjykatat administrative, në tri shkallë në pajtim me ligjin, kanë shqyrtuar meritat e pretendimeve ankimore të parashtrueses, me ç’rast edhe e kanë vërtetuar gjendjen faktike me rëndësi për nxjerrjen e vendimeve, duke përfshirë edhe Vendimin e Gjykatës Supreme [Rev. nr. 318/2014], të cilin e konteston parashtruesja e kërkesës.
31. Për më tepër, Gjykata gjen se Vendimi i Gjykatës Supreme i kontestuar nga parashtruesja e kërkesës në asnjë mënyrë nuk e parandalon atë që të punojë apo të ushtrojë profesionin. Me Vendimin e saj Rev. nr. 318/2014, Gjykata Supreme thjesht konfirmoi se marrëdhënia konkrete e punës e parashtrueses për periudhën 4 maj 2006 deri më 30 prill 2007 kishte përfunduar. Kjo në asnjë mënyrë nuk e parandalon ose ndalon parashtruesen, që ajo të fillojë një punë tjetër sipas zgjedhjes së saj. Kësisoj, nuk ka asgjë në pohimet e parashtrueses që do të arsyetonte konkluzionin se janë cenuar të drejtat e saj kushtetuese për punë (Shih, *mutatis mutandis*, Aktvendimin për papranueshmëri nr. RK734/14, në Rastin KI09/14, të 24 nëntorit 2014, paragrafi 29).

32. Përveç kësaj, Gjykata vëren se gjykatat e rregullta i kanë bazuar vendimet e veta në nenin 35.1. (b) të Urdhëresës Administrative Nr. 2003/2 për zbatimin e Rregullores së UNMIK-ut nr. 2001/36 mbi shërbimin civil, i cili thotë:

Neni 35. Përfundimi i punësimit

35.1 Punësimi në Shërbimin civil përfundon automatikisht:

[...]

(b) Pas skadimit të kontratës së punësimit të nëpunësit civil

33. Prandaj, Gjykata është e mendimit se pretendimet e parashtrueses se me Aktgjykimin e kontestuar asaj i është shkelur e drejta e punës dhe ushtrimit të profesionit të garantuar me nenin 49 të Kushtetutës, paraqet shprehjen e vlerësimit të saj subjektiv për vërtetimin e gabuar të gjendjes faktike dhe aplikimit të gabuar të së drejtës materiale, por jo edhe dëshmi të vërtetë të shkeljes së të drejtave nga neni 49 i Kushtetutës.
34. Gjykata thekson se pakënaqësia e parashtrueses me rezultatin e rastit nuk mund të ngrejë një pretendim të argumentueshëm për shkeljen e nenit 49 të Kushtetutës (Shih rastin *Mezotur-Tiszazugi Tarsulat kundër Hungarisë*, nr. 5503/02, GJEDNJ, Aktgjykim i 26 korrikut 2005).
35. Gjykata, më tej, rithekson që nuk është detyrë e saj, sipas Kushtetutës, të veprojë si gjykatë e shkallës së katërt në lidhje me vendimet që merren nga gjykatat e rregullta. Është roli i gjykatave të rregullta që të interpretojnë dhe të zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës procedurale dhe materiale (Shih Rastin *Garcia Ruiz kundër Spanjës*, Nr. 30544/96, GJEDNJ, Aktgjykimi i 21 janarit 1999, shih gjithashtu Rastin nr. KI70/11, parashtrues të kërkesës: *Faik Hima, Magbule Hima dhe Besart Hima*, Aktvendim për papranueshmëri, i 16 dhjetorit 2011)
36. Si përmbledhje, Gjykata konstaton se kërkesa e parashtrueses nuk i plotëson kushtet e pranueshmërisë, sepse parashtruesja nuk ka dëshmuar se vendimi i kontestuar i shkelë të drejtat e saj të garantuara me Kushtetutë dhe KEDNJ.
37. Prandaj, kërkesa është qartazi e pabazuar dhe duhet të deklarohet e papranueshme, në pajtim me rregullin 36 (1) (d) dhe (2) (b) të Rregullores së punës.

PËR KËTO ARSYE

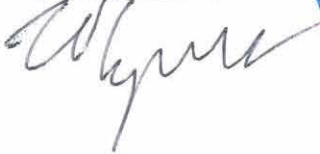
Gjykata Kushtetuese e Kosovës, në pajtim me rregullat 36 (1) (d) dhe (2) b) të Rregullores së punës, në seancën e mbajtur më 14 tetor 2015, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20 paragrafi 4 të Ligjit;
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Ivan Čukalović

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi

